

Arrest

nr. 341 537 van 23 februari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Veerledorp 23
2431 VEERLE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 24 september 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de minister van Asiel en Migratie van 26 augustus 2025 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker, die volgens de verklaringen van zijn moeder België is binnengekomen op 18 november 2007, wordt op 5 augustus 2010, tezamen met zijn moeder en broer, tot een verblijf van onbepaalde duur gemachtigd.

Op 26 augustus 2025, met kennisname op 27 augustus 2025, treft de minister van Asiel en Migratie ten aanzien van de verzoeker een besluit tot beëindiging van het verblijfsrecht.

Het betreft het thans bestreden besluit, dat luidt als volgt:

“(…)

Mijnheer

Naam: D.

Voornaam: M.

Volgens eigen (niet bevestigde) verklaringen geboren op (...) 1999 te Kigali, nationaliteit: Rwanda

Krachtens artikel 22§1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 19.11.2007 diende uw moeder (D. E., volgens eigen (niet bevestigde) verklaringen geboren op (...) 1980 te Kigali, nationaliteit: Rwanda) voor zichzelf, uw broer (D. J., geboren op (...) 2004) en u een verzoek tot internationale bescherming in en werden jullie ingeschreven in het wachtregister. Zij verklaarde hierbij dat jullie op 18.11.2007 in België aangekomen waren.

Er werd, na afname van de vingerafdrukken, opgemerkt dat uw moeder op 31.05.2007 en 25.06.2007 in Griekenland werd geregistreerd en er een asielprocedure opstartte die nog niet afgerond was toen jullie naar België kwamen. De Griekse autoriteiten gingen op 25.08.2008 akkoord met een overname. Uw moeder werd verzocht zich op 13.01.2009 aan te melden in het kader van deze overname, maar gaf geen gevolg aan deze oproep. Daardoor verliep de overdrachtstermijn zonder dat de overdracht werd uitgevoerd.

Op 09.07.2008 diende uw moeder, gelet op haar medische problematiek, een aanvraag om machtiging tot het verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

Op 07.11.2008 werd de aanvraag om machtiging tot het verblijf d.d. 09.07.2008 ontvankelijk bevonden en er werden instructies gegeven aan de stad Kapellen om uw moeder in te schrijven in het Vreemdelingenregister en in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie (A.I.) model A in afwachting van een beslissing ten gronde aangaande de aanvraag.

Op 23.06.2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de beslissing tot "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" met betrekking tot de asielaanvraag d.d. 19.11.2007. Er werd volstrekt geen geloof gehecht aan haar bewering dat zij de Rwandese nationaliteit bezit.

Op 27.07.2009 werd een verzoekschrift ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) tegen de beslissing van het CGVS d.d. 23.06.2009.

Op 14.10.2009 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS d.d. 23.06.2009.

Op 05.08.2010 werd de stad Brasschaat op de hoogte gesteld dat uw moeder en haar beide minderjarige kinderen, ingevolge artikel 9 en 13 van de Vreemdelingenwet gemachtigd werden tot een verblijf van onbepaalde duur, en dat het verzoek op basis van artikel 9ter d.d. 09.07.2008 zonder voorwerp was geworden. Er werden instructies gegeven aan de gemeente om uw moeder, u en uw broer in te schrijven in het Vreemdelingenregister en het bewijs van inschrijving in dat register af te geven. Op 31.08.2010 werd u in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor kind en sinds 20.04.2011 bent u in het bezit van een B-kaart die meermaals verlengd werd.

Op 18.03.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout (bij verstek) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden en tot een geldboete van 280 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een ministerieel ambtenaar, een veld- of boswachter, een drager of agent van de openbare macht, een persoon aangesteld om taken en belastingen te innen, een bringer van dwangbevelen, een aangestelde van de douane, een gerechtelijk bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, wanneer die handelde ten uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbare gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, namelijk tegen 6 inspecteurs van de politiezone Balen-Dessel-Mol. Feit gepleegd op 16.09.2017.

Op 28.07.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor 15 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar mits het naleven van voorwaarden en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met de omstandigheden dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat de schuldigen hebben doen geloven dat ze gewapend waren, dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en dat een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig gebruikt werd om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, namelijk een geldsom van 300 euro. Feit gepleegd op 18.03.2021. (uitstel uitvoerbaar door arrest d.d. 26.06.2024)

Op 13.12.2021 meldde u zich vrijwillig aan bij de gevangenis te Hasselt ter uitvoering van uw veroordelingen d.d. 18.03.2019 en 28.07.2021. Diezelfde dag werd u een strafonderbreking met het oog op elektronisch toezicht (hierna: E.T.) verleend.

Op 28.03.2022 werd u aangesloten onder E.T.

Op 08.07.2022 werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden en werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Hasselt.

Op 26.07.2022 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Politierechtbank van Antwerpen – afdeling Turnhout veroordeelde u op 19.01.2023 bij verstek tot een geldboete van 200 euro (x 8 = 1.600 euro) (vervangende gevangenisstraf: 60 dagen) en tot het verlies van recht tot sturen van alle categorieën voor een termijn van 1 maand daar u geen houder was van een verplichte aansprakelijkheidsverzekering, het besturen van een motorvoertuig zonder houder te zijn van een rijbewijs/voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs en het voertuig niet was ingeschreven.

Op 03.08.2023 werd u aangehouden in Hongarije. Op 10.08.2023 werd u overgeleverd en op 11.08.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Hasselt op verdenking van bendevoorming, moord en vrijheidsberoving-wederrechtelijk-de gevangen gehouden persoon lichamelijk gefolterd werd.

Bij arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen d.d. 26.06.2024 (op beroep tegen CR Turnhout d.d. 13.11.2023) werd het probatie-uitstel u verleend bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Hasselt d.d. 28.07.2021 herroepen en werd de daarin opgelegde straf effectief.

Op 12.11.2024 werd u onder aanhoudingsmandaat geplaatst op verdenking van verkoop van verdovende middelen in vereniging.

Op 31.01.2025 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar in staat van wettelijke herhaling (op beroep CR Turnhout d.d. 12.06.2024) daar u zich schuldig had gemaakt aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan 2 personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan foltering, zijnde elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt, met de omstandigheid dat de behandeling bij het slachtoffer een zware verminking heeft veroorzaakt (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, een persoon te hebben aangehouden of te hebben doen aanhouden, en vervolgens te hebben gevangen gehouden of te hebben doen gevangen houden met de omstandigheid dat de aangehouden en gevangen gehouden persoon met de dood bedreigd werd (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan met het oogmerk om ze in omloop te brengen, biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of bankbiljetten aan toonder die wettelijk gangbaar zijn of waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten of die zijn uitgedrukt in euro, en waarvan u wist dat ze nagemaakt of vervalst waren, te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervoerd, ontvangen of aangeschaft, namelijk 30 bankbiljetten van 50 euro (feit gepleegd tussen 01.01.2023 en 26.02.2023, op een niet nader te bepalen tijdstip); aan een verboden wapen voorhanden te hebben gehad, namelijk een stroomstootwapen in de vorm van een boksijzer (feit gepleegd op 25.02.2023) en aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht of vervoerd (met uitzondering van cannabis voor persoonlijk gebruik), namelijk 173,72 gram cannabis (feit gepleegd op 25.02.2023).

Op 13.06.2025 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 12.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming was als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, namelijk MDMA, amfetamine, cocaïne, cannabis, ketamine en GBL. Feit gepleegd tussen 04.08.2024 en 13.11.2024, meermaals, op niet nader bepaalde data.

*****

Niettegenstaande uw jonge leeftijd spreekt uw strafverleden geenszins in uw voordeel. U werd reeds 4 maal strafrechtelijk veroordeeld in België en uw strafeinde is op uw huidige detentiefiche bepaald op 01.08.2031.

Uw eerste veroordeling dateert van 18.03.2019 en had betrekking op een incident d.d. 16.09.2017 waarbij u zich weerspanning gedroeg tegenover 6 politie-inspecteurs. U werd bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden en een geldboete van 280 euro. Weerspanning tegenover politiefunctionarissen ondermijnt het vertrouwen in de handhaving van de openbare orde en wordt dan ook als ernstig beschouwd. Bovendien wijst het feit dat u destijds bij verstek veroordeeld werd erop dat u toen uw verantwoordelijkheid niet hebt genomen.

Op 18.03.2021 was u samen met 3 medeplichtigen betrokken bij een gewapende overval op een krantenwinkel in Leopoldsborg. Terwijl één van de mededaders in de wagen bleef wachten, betraden u en 2 anderen kort voor sluitingstijd, gemaskerd en gewapend, de winkel. U droeg daarbij een mes. Er werd een geldbedrag van ongeveer 300 euro buitgemaakt. Bij de doorzoeking van uw kamer werd onder meer een bivakmuts gevonden, evenals een notaboek met de nota "Kort houden! 'Geld, zak, kas, nu'". U bekende de feiten. De feiten zijn bijzonder ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze getuigen van een criminele ingesteldheid en een gebrekkig norm- en waardenbesef. Het gegeven dat u gewapend was met een mes en bovendien gemaskerd handelde, wijst op een weloverwogen keuze voor een agressieve aanpak. U streefde louter snel winstbejag na, zonder rekening te houden met andermans eigendomsrechten, noch met de fysieke en emotionele impact die dergelijke angstaanjagende feiten hebben op de slachtoffers. Het is vanzelfsprekend dat dit soort gebeurtenissen een hevige impact hebben. U bracht de slachtoffers bewust in een uiterst beangstigende situatie en maakte op grove wijze een inbreuk op hun persoonlijke levenssfeer. Daarbij hield u geen rekening met de emotionele en psychische gevolgen voor hen. U hield geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door deze feiten werd aangetast, noch met het trauma dat u de slachtoffers heeft toegebracht. Dergelijke feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dat deze feiten zich voordeden tijdens de uitoefening van hun professionele werkzaamheden, zodat zij, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog dagdagelijks met de traumatische gevolgen van de feiten zullen geconfronteerd worden.

U verzocht een werkstraf maar gelet op de aard en de ernst van de feiten achtte de Rechtbank dergelijke bestraffing niet gepast. In ondergeschikte orde verzocht u om een straf met uitstel van de tenuitvoerlegging mits het naleven van voorwaarden. Met het oog op de kans op verbetering en maatschappelijke integratie, ging de Rechtbank in op dit verzoek: "Om de preventieve werking van het uitstel voldoende lang te laten duren, wordt het uitstel opgelegd voor een proefperiode van vijf jaar. Het is duidelijk dat derde beklagde [hiermee wordt naar u verwezen] nood heeft aan begeleiding en therapie. Dit wordt opgelegd via de hierna bepaalde probatievoorwaarden. Derde beklagde heeft ingestemd met het naleven van probatievoorwaarden. De bedoeling van deze probatievoorwaarden is om derde beklagde er toe aan te zetten een andere wending te geven aan zijn leven en zijn problematiek intensief aan te pakken." De rechter veroordeelde u op 28.07.2021 tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor wat betreft 15 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar mits het naleven van voorwaarden en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen).

U mocht deze gevangenisstraf onder E.T. uitvoeren. Het E.T. ging van start op 28.03.2022 maar werd op 08.07.2022 ingetrokken wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden, waarna u vanaf die datum effectief in de gevangenis verbleef tot u op 26.07.2022 een voorlopige invrijheidstelling werd toegekend. Het feit dat u er niet in geslaagd bent zich, zelfs niet gedurende deze relatief korte periode, aan de voorwaarden van het E.T. te houden, wijst op een ernstig gebrek aan verantwoordelijkheid en respect voor de opgelegde maatregelen. Dit gedrag sluit aan bij het reeds geconstateerde patroon van weinig rekening houden met regels en de gevolgen van uw daden, en roept ernstige vragen op omtrent uw karakter en inzet tot gedragsverandering.

Ondanks voormelde veroordelingen, het verkregen uitstel voor een deel van de straf mits naleving van voorwaarden, de mogelijkheid om de effectieve gevangenisstraf onder E.T. uit te voeren en uw kans op re-integratie via een voorlopige invrijheidstelling, bent u opnieuw overgegaan tot het plegen van bijzonder zware en maatschappelijk verontrustende feiten. Op het moment van deze nieuwe feiten stond u nog onder probatievoorwaarden in het kader van uw veroordeling van 28.07.2021. U was zich er dus uitdrukkelijk van bewust dat elke nieuwe inbreuk niet alleen tot een nieuwe strafrechtelijke vervolging zou leiden, maar ook tot de effectieve tenuitvoerlegging van het uitgestelde deel van uw vorige straf. Dat u desondanks opnieuw strafbare feiten hebt gepleegd, en ditmaal van uitzonderlijke ernst, getuigt van een ernstig gebrek aan gedragsreflectie, verantwoordelijkheid en moreel besef. Het probatie-uitstel werd uiteindelijk bij arrest d.d. 26.06.2024 herroepen wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden.

Op 22.02.2023 werd de heer W. H. ter hoogte van het Van der Valk Hotel te Eindhoven door 5 mannen, waaronder u, ontvoerd. Volgens informatie van de Nederlandse politie was de heer W., samen met anderen, betrokken bij de diefstal van een grote partij cocaïne, naar verluid "35 blokken cocaïne ter waarde van meerdere miljoenen". De eigenaar van deze partij cocaïne zou opdracht gegeven hebben om de heer W. te

kidnappen, vervolgens gevangen te houden en te folteren om informatie te bekomen met betrekking tot de cocaïnediefstal. Het slachtoffer werd met geweld in een bestelwagen Peugeot Boxer getrokken. Reeds in de bestelwagen werd hij mishandeld. De bestelwagen verplaatste zich naar België om vervolgens een tijdlang stil te staan te Mol, Galbergen om dan naar een loods in Wilrijk te rijden waar de foltering verder ging. De heer W. werd vervolgens tussen 00u05 en 04u35 door meerdere personen gefolterd en mishandeld waarbij hij onder meer werd geslagen en geschopt, het woord "dief" op zijn voorhoofd werd gekrast, hij overgoten werd met ammoniak, er een dambordpatroon op zijn rug werd gekrast, hij op zijn voeten en knieën werd geslagen met een hamer, zijn oorlellen werden doorgeknijpt, zijn voeten met een mes werden bewerkt, zijn vingertopje werd afgeslagen met een beitel en zijn volledige vinger werd afgeknipt met een kniptang en in zijn anus werd gestoken. Na de foltering werd de heer W. opnieuw in de bestelwagen geplaatst en naar Ravels gereden. In de deelgemeente Weelde werd de bestelwagen achter gelaten nadat deze was stilgevallen. De heer W. werd achtergelaten in de niet-slotvaste bestelwagen en heeft deze na enkele uren verlaten. Hij werd omstreeks 12u30 door gemeentearbeiders gevonden en onmiddellijk naar het ziekenhuis overgebracht.

U stond in rechtstreeks contact met de opdrachtgevers binnen de criminele organisatie. U wist op voorhand wat er zou gebeuren en waaraan u uw medewerking gaf. U ronselde een groep om de gevangenneming en gevangenhouding uit te voeren. U folterde het slachtoffer in het busje voor u naar huis ging na het verlies van uw gsm en ging vervolgens ook wetens en willens naar de loods in Wilrijk om met de folteringen te helpen. U bleef als één van de twee laatsten bij het slachtoffer om die te bewaken.

Uit het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 31.01.2025 waarin deze feiten bestraft worden blijkt onder andere: "Het is bewezen op basis van de voorliggende elementen van het strafdossier dat beklaagden J., E., D. (dit is de verzoeker) en P. het slachtoffer W. in het busje Peugeot Boxer gefolterd hebben. Ze hebben hem vastgebonden aan handen en voeten, een plastic zak over zijn hoofd getrokken en rond zijn nek dicht getapet zodat hij geen lucht kreeg. Vervolgens hebben ze in de plastic zak een gat gemaakt zodat hij net voldoende lucht had om te ademen. Ze hebben hem, aldus vastgebonden, over het ganse lichaam geslagen en geschopt. Ze hebben hem messteken doorheen zijn kleren over het ganse lichaam toegebracht. Ze hebben sigarettenpeuken op zijn lichaam uitgeduwd. Intussen stelden ze vragen. Op de beelden die genomen zijn in het busje Peugeot Boxer is te zien hoe hard het slachtoffer is toegetakeld. De aanwezige beklaagden vragen zich op het audiofragment af of hij nog leeft. Op de beelden die teruggevonden werden op de gsm van beklaagde W. is zichtbaar hoe hard toegetakeld slachtoffer W. al was toen hij in de loods bloot op de grond lag nadat hij in de loods was binnengebracht. De marteling waaraan beklaagden J., E., D. (de verzoeker) en P. het slachtoffer W. hebben onderworpen, heeft bij het slachtoffer zeer ernstige en vreselijke lichamelijke en geestelijke pijnen veroorzaakt, alsook hevige pijnen. Hun handelingen waren de uitdrukking van een bijzondere minachting voor het slachtoffer W.. Ze handelden allen wetens en willens, zoals blijkt uit het feit dat ze allen maar al te goed wisten waaraan ze meewerkten, allen toerekeningsvatbaar zijn en in staat om hun daden te beheersen." Alsook: "Beklaagde D. (de verzoeker) was één van de ronselaars van de groep die de gevangenneming in Eindhoven heeft uitgevoerd. Hij stond in nauw contact met de opdrachtgevers en wist vooraf dat het de bedoeling was het slachtoffer "te straffen" omdat hij drugs gestolen had. Hij wist dat het slachtoffer zou gefolterd worden. Door mee te werken aan de gevangenneming van het slachtoffer, dit wetende, heeft hij noodzakelijke hulp geboden bij de folteringen die daarna op het slachtoffer werden uitgevoerd vermits zonder zijn tussenkomst de folteringen op het slachtoffer W. niet hadden kunnen uitgevoerd worden zoals ze in concreto werden uitgevoerd. Beklaagde D. (de verzoeker) heeft meegedaan aan de folteringen in het busje Peugeot Boxer. Hij verliet even de groep in Mol, na de gevangenneming van het slachtoffer en eerste folterdaden, omdat zijn gsm verloren was geraakt tijdens de gevangenneming, maar hij vervoegde de groep opnieuw in de loods in Wilrijk, terwijl hij toen wist dat het slachtoffer daar verder zou gefolterd worden. Hij nam zelfs speciaal andere kledij en drugs mee naar de loods om de foltering mee te gaan uitvoeren. Daaruit blijkt zijn wil om aan deze feiten mee te werken. Verder heeft hij door zijn aanwezigheid in de loods mogelijk gemaakt dat het slachtoffer niet kon ontvluchten en verder gefolterd werd. Zoals reeds hiervoor werd bemerkt, blijkt uit de beelden van de feiten in de loods dat de verklaring van het slachtoffer W. dat alle ontvoerders rond hem gebleven zijn tijdens de foltering in de loods en er ook aan meegedaan hebben, naast de nieuwe mensen die er aangekomen zijn. Blijkens de resultaten van het onderzoek is beklaagde D. (de verzoeker) aan de loods in Wilrijk afgezet net nadat het slachtoffer W. er al binnengebracht was en voor hij werd onderworpen aan de heel zware foltering in de loods. Op de beelden zijn verschillende personen met zwarte huidskleur herkenbaar en op basis van vergelijking met de kledij die hij droeg, herkent het hof hem als één van degenen die hulp boden bij de foltering. Zijn DNA werd bij de huiszoeking in de loods gevonden op voorwerpen in de folterkamer. Ook beklaagde D. (de verzoeker) heeft aldus noodzakelijke hulp geboden bij de foltering van het slachtoffer in de loods in Wilrijk op 23.02.2023."

Ook werd bij de huiszoeking in uw woning op 25.02.2023 vals geld aangetroffen in een doosje in de lade van het keukeneiland. Het betrof 30 nagemaakte biljetten van 50 euro. Uit de talrijke berichten met uw vrienden blijkt dat u constant geld tekort had en middelen zocht om aan geld te komen om in uw dagelijks onderhoud te voorzien. U schuwde daarbij de illegale middelen niet. Uw bewering dat u het nagemaakte geld niet wou

gebruiken als betaalmiddel vond het Hof volstrekt ongeloofwaardig, temeer daar bleek dat voorafgaand aan de inbeslagname van deze 30 nagemaakte bankbiljetten al verschillende gelijkaardige nagemaakte bankbiljetten in omloop waren gebracht en gedetecteerd door bankkantoren. Er werden bij de huiszoeking eveneens een stroomstootwapen in de vorm van een boksijzer en 173,72 gram cannabis aangetroffen.

“De lastens beklagde D. (de verzoeker) bewezen verklaarde feiten zijn zeer ernstig, uiterst gewelddadig, verwerpelijk en gruwelijk. Beklaagde D. (de verzoeker) was één van de leden van de criminele organisatie die actief meewerkte aan de gevangenneming van het slachtoffer waarbij het slachtoffer met de dood werd bedreigd, aan de foltering met zware verminking tot gevolg en vervolgens het dumpen van het slachtoffer. Beklaagde D. (de verzoeker) had geen enkel respect voor de psychische en fysieke integriteit van het slachtoffer, dat extreme pijn en angsten moest doorstaan. De feiten geven blijk van perversiteit en sociale gevaarlijkheid. Beklaagde D. (de verzoeker) was lid van de criminele organisatie die dit deed om informatie te bekomen, uit wraak voor de diefstal van drugs en uit misprijzen voor het slachtoffer. Eigenrichting, zoals hier aan de orde was, mag absoluut niet getolereerd worden in een georganiseerde maatschappij. De feiten kaderen in de activiteiten van een criminele organisatie die handelt in drugs en ook gewelddaden tegen personen pleegt. Wie zich in dit milieu ophoudt, doet dit enkel vanuit een egoïstische hang naar snel en groot geldgewin en houdt op geen enkele wijze rekening met de schade die verdovende middelen de gebruiker, zijn directe omgeving en de maatschappij berokkenen. Evenmin wordt door leden van een criminele organisatie rekening gehouden met de nefaste maatschappelijke gevolgen van het drieste geweld dat dergelijke criminele organisaties hanteren, en waarvan de thans bewezen verklaarde feiten een veruitwendiging zijn. Beklaagde D. (de verzoeker) had bovendien een belangrijke actieve rol in de feiten, wat een verzwarende factor is. Hij stond in contact met de leiders van de criminele organisatie. Voor de feiten ronselde hij mede- uitvoerders. Hij verloor zijn gsm tijdens de gevangenneming van het slachtoffer. Hoewel hij even weg moest om een andere gsm te gaan zoeken, keerde hij terug naar de loods in Wilrijk om daar nog verder actief mee te werken aan de foltering. Er werden bij hem ook een verboden wapen en drugs aangetroffen, hetgeen zijn criminele ingesteldheid bevestigt. Tevens was hij in bezit van vals geld, wat kadert in zijn hang naar gemakkelijk geldgewin, die duidelijk blijkt uit het strafdossier. De feiten zijn uitermate ernstig, gruwelijk en getuigen van een verregaande criminele ingesteldheid, van een ontbrekend normbesef, van een grote gevaarlijkheid voor de maatschappelijke rust, van een absoluut gebrek aan respect voor mensen en van een onverzadigbare zucht naar groot en gemakkelijk geldgewin.”, aldus voormeld arrest.

Door uw handelen heeft u een cruciale en onmisbare rol vervuld bij de uitvoering van zowel de ontvoering als de foltering. Daarmee heeft u zich niet alleen dienstbaar gemaakt aan een uiterst gewelddadige criminele daad, maar ook blijk gegeven van een zorgwekkende bereidheid om zich in te laten met personen en praktijken die zich kenmerken door intimidatie, geweld en totale minachting voor de rechtsstaat. Uw gedrag vond plaats binnen de context van zware, georganiseerde misdaad. Dergelijke misdrijven ondermijnen de samenleving in hoge mate. Ze brengen niet alleen individuele slachtoffers ernstige schade toe, maar ondermijnen ook het gevoel van veiligheid en het vertrouwen van burgers in de rechtshandhaving. Het handelen dat u heeft vertoond vormt daarom een reëel en ernstig gevaar voor de maatschappij. Er bestaat bovendien een risico op herhaling, aangezien u zich zonder zichtbare dwang door een gewelddadige criminele organisatie heeft laten inzetten, gedreven door financieel gewin en met opzettelijke minachting voor de morele implicaties en de ernst van uw handelen.

Onmiddellijk na de feiten d.d. 22.02.2023 en 23.02.2023 bent u naar Hongarije gevlucht. Op 03.08.2023 werd u in Hongarije aangehouden op basis van een Europees Aanhoudingsbevel (EAB), waarna u op 11.08.2023 overgeleverd werd aan België. Uw vlucht na de gepleegde feiten getuigt van een weloverwogen en kille poging om aan de gerechtelijke gevolgen te ontsnappen. Dit gedrag wijst op een egoïstische houding en een fundamenteel gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef, waarbij u zich onttrekt aan uw plicht om verantwoording af te leggen voor uw daden en de impact daarvan op het slachtoffer en de maatschappij.

Het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeelde u op 31.01.2025 (op beroep tegen CR Turnhout d.d. 12.06.2024) tot een gevangenisstraf van 8 jaar voor voormelde feiten.

Tijdens uw verblijf in de gevangenis, amper enkele maanden na de veroordeling in eerste aanleg voor uw betrokkenheid bij de feiten van foltering en deelname in een criminele organisatie in het drugsmilieu, maakte u zich alweer schuldig aan ernstige strafbare feiten. Nogmaals een bevestiging van uw hardnekkig en onbuigzaam antisociaal gedragspatroon waaruit duidelijk strafgevoeligheid blijkt. Tussen 04.08.2024 en 13.11.2024 organiseerde u namelijk een lucratieve drugshandel (MDMA, amfetamine, cocaïne, cannabis, ketamine en GBL) vanuit de gevangenis. Bij de huiszoeking in uw cel werd onder meer 35 gram hasj aangetroffen, een zakje met 19 gram amfetamines, een gsm-toestel en een oplader. Op 13.06.2025 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 12.000 euro. Uit voormeld vonnis blijkt: “Uit de teruggevonden spraakberichten en inhoud van de overige berichten, kan worden afgeleid dat beklagde D. (de verzoeker) instructies gaf, hetgeen hij terecht niet betwist, angstvallig probeerde om zijn identiteit af te schermen, bedreigingen uitte bij problemen en de drugshandel heeft georganiseerd. Beklaagde D. (de verzoeker) kan wel degelijk beschouwd worden als

leidend persoon van de vereniging in de zin van artikel 2bis §4 b van de Drugswet. [...] Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, leeftijd en het beladen strafverleden van beklaagde die onder meer bij arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 31 januari 2025 werd veroordeeld voor zijn betrokkenheid bij feiten van foltering en deelname in een criminele organisatie in het drugsmilieu tot een gevangenisstraf van 8 jaar. Beklaagde bevindt zich in staat van wettelijke herhaling ingevolge het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt van 28 juli 2021 waarvan een voor eensluidend verklaard afschrift met bewijs van kracht van gewijsde zich in het dossier bevindt. De feiten zijn ernstig. Beklaagde deinsde er niet voor terug om een lucratieve handel te organiseren vanuit de gevangenis. Drugs zijn niet enkel schadelijk voor de gebruikers maar brengen tevens veel randcriminaliteit en overlast met zich mee. Drugs horen niet thuis in de maatschappij en zeker niet in de gevangenis. De feiten worden verzaamd door het georganiseerd en grootschalig karakter van de feiten en het grote aandeel van beklaagde als leidend persoon. Hoewel beklaagde bij vonnis van deze rechtbank van 12 juni 2024 (feiten waar hij uiteindelijk definitief door het hof van beroep op 31 januari 2025 werd veroordeeld) werd veroordeeld voor zijn betrokkenheid bij zeer ernstige feiten, maakte beklaagde enkele maanden na zijn veroordeling in eerste aanleg en tijdens zijn hechtenis gebruik van een andere criminele opportuniteit. Het is duidelijk dat beklaagde geen enkele les heeft getrokken uit vorige veroordelingen en een bedenkelijke mentaliteit heeft.”

Gelet op de ernst, de frequentie en het escalierend karakter van de door u gepleegde strafbare feiten, vormt u een ernstig gevaar voor de openbare orde. Uw gedrag getuigt van een structureel gebrek aan normbesef, een uitgesproken criminele ingesteldheid en een volgehouden weigering om maatschappelijke regels te respecteren. Ondanks herhaalde veroordelingen, een straf met probatie-uitstel en begeleiding door justitieassistenten, bleef u hardnekkig betrokken bij uiterst ernstige, georganiseerde en gewelddadige criminaliteit, waaronder foltering, drugshandel en deelname aan een criminele organisatie.

Naar aanleiding van de voorliggende beslissing, gaf u aan spijt te hebben van de feiten en verklaarde u dat u momenteel begeleiding krijgt van een psycholoog. U gaf aan zich bewust te zijn van uw fouten, deze te betreuren en gemotiveerd te zijn om een positieve wending aan uw leven te geven. U vroeg om bij de beoordeling rekening te houden met uw persoonlijke situatie en de omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan. U lichtte dit standpunt verder toe in een afzonderlijke brief, waarin u uitgebreid uw motieven, inzichten en toekomstperspectief uiteenzette. U hoopt uw toekomst in België te kunnen opbouwen en een positieve bijdrage te leveren aan de samenleving. Daargelaten de vraag in welke mate uw spijtbetuigingen als oprecht kunnen worden aangenomen, doen deze geen afbreuk aan de zwaarwichtigheid van de feiten en bieden zij geen waarborg dat u zich niet opnieuw zou kunnen inlaten met gelijkaardige feiten. Uw strafverleden toont immers aan dat u in het verleden herhaaldelijk kansen heeft gekregen om zich te herpakken – waaronder onder andere begeleiding, probatie-uitstel, E.T., een voorlopige invrijheidstelling – zonder dat dit geleid heeft tot duurzame gedragsverandering. Integendeel, telkens volgden nieuwe, zwaardere en steeds meer ontwrichtende feiten. Zelfs vanuit de gevangenis, zette u een lucratieve drugshandel op touw. Deze herhaalde misstappen, ook na het uitdrukkelijk stellen van voorwaarden en het inroepen van professionele hulp, ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen van berouw en beterschap. Het risico op recidive blijft dan ook aanzienlijk hoog.

Daarnaast voegde u verklaringen toe van personen uit uw naaste omgeving, waaronder onder andere uw partner, moeder, broer, de voorzitter van de Limburg Shotguns American Football Team en uw begeleidster binnen het Centrum voor Actieve Netwerkontwikkeling en Omgevingsondersteuning (CANO) P. S. in Lommel. Hierin wordt blijk gegeven van steun aan uw persoon en worden positieve elementen met betrekking tot uw karakter en inzet aangehaald. Deze verklaringen kunnen niet opwegen tegen de uitzonderlijke ernst van de feiten, noch tegen het gedragspatroon dat u over meerdere jaren aan de dag hebt gelegd. Ondanks de positieve eigenschappen die aan u worden toegeschreven, hebt u er herhaaldelijk voor gekozen ernstige strafbare feiten te plegen, vaak met buitensporig geweld, en telkens met het oog op persoonlijk en financieel gewin.

Uit de stukken die u naar aanleiding van onderhavige beslissing voorlegde, blijkt dat u zich op 19.11.2024 aanmeldde bij het forensisch team van de vzw I. met de vraag naar vrijwillige begeleiding tijdens detentie. U werd op 16.01.2025 gezien voor een intake en sindsdien vinden er op regelmatige basis (ongeveer tweewekelijks) gesprekken plaats, waarvan u zinvol gebruik lijkt te maken. Het feit dat u begeleiding opstartte, kan – gelet op de ernst, frequentie en escalatie van uw strafbare gedragingen – niet zonder meer worden beschouwd als een aanwijzing dat het risico op herhaling wezenlijk is verminderd. Gezien uw strafverleden, uw zucht naar snel en makkelijk geldgewin, en het feit dat eerdere kansen en intensieve begeleiding geen duurzame gedragsverandering teweegbrachten, blijft het risico op recidive reëel. Bovendien zou, gezien uw karakter en gedragsmatige patronen, het opstarten van begeleiding mogelijk ook kunnen worden gezien als een poging om een sociaal wenselijker beeld te schetsen en zo een gunstiger indruk te maken, zonder dat dit noodzakelijkerwijs wijst op een oprechte of blijvende intentie tot gedragsverbetering.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 112/2019 van 18.07.2019 bepaald dat het verblijf van vreemdelingen die vóór hun twaalfde levensjaar in België zijn aangekomen, enkel kan worden beëindigd op basis van feiten die vallen onder terrorisme of zeer zware criminaliteit. De door u gepleegde feiten, zoals supra uitgebreid beschreven, worden wel degelijk beschouwd als zeer zware criminaliteit, gelet op hun aard, frequentie, en de ernstige impact ervan op de veiligheid en het welzijn van de samenleving. Uw strafverleden getuigt van een escalerend patroon van uiterst gewelddadige en maatschappelijk ontwrichtende criminaliteit, met onder meer weerspanning tegen de politie, een gewapende overval, grootschalige drugshandel vanuit de gevangenis, en uw actieve deelname aan een criminele organisatie die extreem geweld inzet als machtsmiddel. In het bijzonder was u medeverantwoordelijk voor de ontvoering en foltering van een persoon die werd verdacht van betrokkenheid bij de diefstal van een aanzienlijke partij drugs — feiten die qua gruwelijkheid en morele verwerpelijkheid nauwelijks te overschatten zijn. U stelde zich daarmee ten volle ten dienste van een crimineel netwerk dat niet alleen bijdraagt aan de verspreiding van verdovende middelen en de daaruit voortvloeiende verslavingsproblematiek, maar tevens de openbare veiligheid ondermijnt via onderlinge afrekeningen, intimidatie en geweld in de publieke ruimte. Het geheel van uw strafbare gedragingen — georganiseerd, herhaald, doelgericht en met een uitgesproken minachting voor menselijke integriteit — maakt dat uw handelen niet anders dan als zeer zware criminaliteit kan worden gekwalificeerd. Er zijn ernstige redenen van openbare orde die de beëindiging van uw recht op verblijf niet enkel rechtvaardigen maar ook noodzakelijk maken. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

*****

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 03.04.2025 werd u in de gevangenis van Hasselt door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen. U kreeg de mogelijkheid om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U ondertekende het ontvangstbewijs van het formulier hoorrecht en verkoos om de vragenlijst samen met uw advocaat in te vullen. U verzocht en verkreeg een bijkomende termijn om de nodige stukken te verzamelen.

Op 04.05.2025 werd de vragenlijst hoorrecht overgemaakt aan de Administratie. U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat u Engels, Frans en Nederlands kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u sinds 2007 in België bent; dat u niet in het bezit bent van een geldig reisdocument en of geboorteakte, dat deze documenten ook niet bestaan; dat u een psycholoog raadpleegt om u te helpen omdat u het psychisch moeilijk hebt door wat u hebt meegemaakt in uw jeugd; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de (...) 2400 Mol; dat u al 3 jaar een duurzame relatie heeft met uw geliefde J. G., woonachtig in de (...) te 8310 Brugge; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u enkel 2 familieleden heeft, namelijk uw moeder D. E. in Mol en uw broer D. J. die studeert in Antwerpen; dat u verder geen familie heeft; dat u in het 2de leerjaar met uw schooltraject in België begonnen bent; dat u tot het 6de leerjaar middelbaar onderwijs volgde; dat u in uw laatste jaar een contract aangeboden kreeg bij een bedrijf waar u als jobstudent werkte; dat u toen besloot om met school te stoppen; dat u voor u uw eerste contract kreeg, al heel wat werkervaring had opgedaan als jobstudent; dat dit uiteindelijk leidde tot uw eerste werkcontract bij H.; dat u daarna nog op enkele bedrijven gewerkt heeft, onder andere bij N., S., P., PR., PE... (zie bijlage); dat u zich veel uit uw kindertijd niet exact kan herinneren; dat u zeer jong was toen u naar België verhuisde; dat uw moeder een vluchteling is uit Rwanda; dat u er zelf niet geboren bent; dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u redenen heeft waarom u niet kan terugkeren naar uw land, namelijk omdat u geen nationaliteit heeft; dat uw moeder uit Rwanda is gevlucht omwille van genocide; dat u niet weet waar u geboren bent en u geen geboorteakte heeft; dat u contact opnam met de ambassade van Rwanda maar dat zij u niet willen erkennen; dat u geen andere familieleden heeft dan die in België; dat u nergens anders terecht kan; dat u geen ander leven kent dan dat in België; dat u en uw vriendin samen een gezin willen stichten; dat zij zelf Belg is, haar familie hier woont en zij hier werkt; dat u enorme spijt heeft van wat u gedaan heeft; dat u met behulp van een psycholoog aan uw rugzak werkt en dat u nooit meer strafbare feiten gaat plegen.

Volgende stavingstukken werden toegevoegd: een verklaring van J. G. en haar identiteitskaart; een verklaring van S. V.; een verklaring van J. D.; een brief van u; een tewerkstellingsattest van Randstad; een brief van Limburg Shotguns; een attest van een klinisch psycholoog – I. Limburg; een brief van uw moeder; een mail met bijlagen van K. T., Jongerenwerking C. P. S.; een laatste huurovereenkomst; verschillende

evoluentia's geschreven vanuit de voorziening Jongerenwerking C. P. S.; verschillende documenten die uw mama verzameld heeft rond jullie verblijf, namelijk het verzoekschrift tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming; haar aanvraag machtiging tot verblijf artikel 9ter en een medisch attest van uw mama.

*****

U verklaarde in het formulier hoorrecht dat u sinds een 3-tal jaar een duurzame relatie zou hebben met G. Ji. (geboren te Brugge op (...)2000, van Belgische nationaliteit). Er wordt naar aanleiding van voorliggende beslissing een schrijven van mevrouw G. voorgelegd. Uit dit schrijven, waarin zij positieve elementen met betrekking tot uw karakter aanhaalde, blijkt dat zij een toekomst met u wenst uit te bouwen in België en dat zij de intentie heeft om een gezin te stichten met u. Mevrouw G. bezoekt u zeer regelmatig in de gevangenis.

De vraag stelt zich of uw relatie weldegelijk een duurzaam en stabiel karakter heeft, zodat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Uit het rijksregister blijkt dat u nooit officieel ingeschreven stond op hetzelfde adres als mevrouw G. Er is geen sprake van een huwelijk of wettelijke samenwoning, noch van gemeenschappelijke kinderen. Bovendien verblijft u sinds 11.08.2023 ononderbroken in detentie. Voorafgaand aan deze detentie bent u, onmiddellijk na de feiten d.d. 22.02.2023 en 23.02.2023, gevlucht naar Hongarije. U werd daar op 03.08.2023 aangehouden en op 11.08.2023 overgeleverd aan België. Indien uw vermeende relatie, zoals u stelt, reeds drie jaar voor het hoorrecht startte, zou dit betekenen dat deze dateert van omstreeks mei 2022. Het feit dat u ondanks deze veronderstelde affectieve band, besloot het land te ontvluchten na uw betrokkenheid bij bijzonder ernstige strafbare feiten, wijst erop dat u geen prioriteit gaf aan het onderhouden van deze relatie. Dit roept vragen op over de mate waarin u de relatie even ernstig en toegewijd beleeft als uw partner, en werpt twijfel op over de wederkerigheid, stabiliteit en duurzaamheid ervan. Door ervoor te kiezen België te ontvluchten, heeft u zichzelf fysiek en feitelijk van uw partner verwijderd. Voorts blijkt uit voorgaande dat u ook tijdens uw detentie betrokken was bij de organisatie van een lucratieve drugshandel tussen 04.08.2024 en 13.11.2024. Ook dit handelen getuigt niet van enige prioriteit of zorg voor het behoud van uw relatie, temeer daar u zich er bewust van moet zijn geweest dat dergelijk gedrag het risico op verdere detentie en dus blijvende scheiding van uw partner vergrootte.

Het feit dat mevrouw u regelmatig bezoekt in de gevangenis, vormt geen voldoende basis om te spreken van een gelijkwaardige, vrije en structurele gezamenlijke invulling van het leven als koppel. Het contact binnen de beperkte en door detentie bepaalde omstandigheden biedt immers geen volwaardig alternatief voor feitelijke samenwoning en het opbouwen van een gemeenschappelijk leven buiten de context van detentie. De relatie wordt hoofdzakelijk binnen de detentiecontext beleefd en er is geen aantoonbaar duurzaam opgebouwd leven samen, zoals vereist voor een stabiel partnerschap in de zin van artikel 8 van het EVRM.

De enkele verklaring van uzelf en de intentie van mevrouw, zoals vermeld in haar brief, volstaan niet als bewijs van een duurzame en affectieve relatie wanneer de feitelijke samenwoning, economische verwevenheid en een gezinsleven ontbreken. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat uw partnerrelatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen.

Zelfs indien, quod non, zou aangetoond zijn dat uw relatie met mevrouw G. onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt, dan nog is de beëindiging van uw verblijfsrecht gerechtvaardigd op grond van artikel 8, lid 2 van het EVRM. Deze bepaling staat toe dat het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven wordt beperkt indien dat noodzakelijk is in een democratische samenleving en in het belang van onder meer de openbare veiligheid of het voorkomen van wanordelijkheden of strafbare feiten. De aard en ernst van de strafbare feiten waarvan sprake in casu, uw actieve betrokkenheid bij georganiseerde criminaliteit, en de actuele bedreiging die daaruit voortvloeit voor de openbare orde, is zodanig dat uw familiale- en gezinsbelangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De bescherming van de openbare orde en veiligheid primeert in dit geval op uw persoonlijke belangen.

Uw moeder (D. E., volgens eigen (niet bevestigde) verklaringen geboren te Kigali op (...) 1980, nationaliteit: Rwanda, B-kaart geldig tot 22.05.2030) en uw broer (D. J., geboren op (...) 2004, B-kaart geldig tot 27.12.2028), verblijven in België. Zij legden elk een brief voor naar aanleiding van onderhavige beslissing.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder en/of tussen broers, onder de bescherming van artikel 8

van het EVRM kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par.

33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76).

Uit uw dossier en de evolutieverslagen van het Centrum voor Actieve Netwerkontwikkeling en Omgevingsondersteuning (CANO) P. S. in Lommel blijkt dat u vanaf jonge leeftijd in een moeilijke gezinssituatie bent opgegroeid. U werd op 20.01.2016 opgenomen in Jongerenwerking P. S. (hierna: JPS) binnen de module kortdurend intensieve contextbegeleiding en op 03.02.2016 werd dit de module verblijf. Op 01.07.2016 ging u, onder begeleiding van JPS, zelfstandig wonen in Mol. Op 01.08.2018 moest u de woning in Mol verlaten omdat u de huur al 2 maanden niet meer betaalde. Tot u in oktober 2018 een nieuw appartement vond in Mol, verbleef u bij verschillende mensen. U verbleef in die periode ook enkele weken bij uw moeder. Omwille van opgebouwde schulden en enkele maanden huurachterstand kwam u op 14.03.2021 overeen met uw huisbazin om het huurcontract vroegtijdig stop te zetten. U keerde terug naar JPS (netwerkstudio), omdat uw broer kort daarvoor ook door uw moeder het huis uitgezet werd, vergezelde hij u. U koos er uiteindelijk samen met uw broer voor om een appartement te zoeken. Uit de laatste 2 evolutieverslagen blijkt dat het samenwonen met uw broer goed verliep. Jullie leidden elk jullie eigen leven en zagen elkaar relatief weinig, maar zorgden voor elkaar op manieren die voor jullie haalbaar waren. Eind februari 2023 verwittigde uw broer JPS dat u verdwenen was. U zou op 23.02.2023 vertrokken zijn en gevraagd hebben aan uw broer om ook zijn spullen te pakken en het appartement te verlaten. Dat weekend keerde uw broer terug naar het appartement en merkte dat de politie er een huiszoeking gedaan had. U was nergens meer te bespeuren.

Het contact met uw moeder verloopt al vele jaren problematisch. Dat u, zoals blijkt uit het schrijven van uw broer, sinds een jaar terug contact hebben en zij u van tijd tot tijd opzoekt in de gevangenis, betekent niet dat er sprake is van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder.

Hoewel u enige tijd samenwoonde met uw broer en er sprake was van een zekere zorg voor elkaar, bleven jullie levens grotendeels zelfstandig en afzonderlijk georganiseerd. Het feit dat jullie zijn opgegroeid in een moeilijke gezinssituatie vormt geen automatische grond om te spreken van een bijzondere afhankelijkheid op volwassen leeftijd. Het feit dat u, na uw betrokkenheid bij uiterst ernstige strafbare feiten, zonder enige toelichting het land ontvluchtte en uw broer verzocht zijn persoonlijke bezittingen uit het appartement te verwijderen, getuigt niet van enige bijzondere zorg of consideratie ten aanzien van hem. Integendeel, u liet hem achter in een situatie van onzekerheid en verwarring, en stelde hem bloot aan de gevolgen van uw daden. Bovendien blijkt uit het dossier dat u vanuit de gevangenis aan uw broer vroeg om een simkaart binnen te brengen, die vervolgens werd aangewend in het kader van een georganiseerde drugshandel. Dit gedrag wijst niet op een beschermenswaardige band van affectieve solidariteit of wederzijdse afhankelijkheid, maar veeleer op een instrumentaliserende houding ten aanzien van uw broer, waarbij u hem dreigde mee te trekken in uw crimineel handelen. Zulke handelingen kunnen niet worden verzoend met het soort familiale band dat door artikel 8 van het EVRM wordt beschermd. Het laatste bezoek van uw broer in de gevangenis dateert van 22.01.2025, mogelijks is dit te wijten aan het gegeven dat hij u die simkaart bezorgde.

Het gegeven dat uw moeder en eerder ook uw broer, u bezoeken in de gevangenis is hoe dan ook enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar.

Er werd niet aangetoond dat u geen contact zou kunnen onderhouden met uw familieleden wanneer u niet langer in België zou verblijven. Zij kunnen België op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen. Mogelijks kunnen zij u bezoeken daar waar u zich zal vestigen, daarnaast kan contact onderhouden worden middels de moderne communicatiemiddelen.

Een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen u en uw moeder of tussen u en uw broer blijkt niet.

Gezien het voorgaande, en in het licht van uw strafrechtelijk verleden, worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan het belang van de bescherming van de openbare orde en veiligheid.

*****

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. U kwam op 18.11.2007, op 8-jarige leeftijd, aan in België en verkreeg uiteindelijk verblijfsrecht in België ten gevolge van een regularisatieaanvraag die uw moeder had ingediend op 09.07.2008. U bent inmiddels 26 jaar oud. Hoewel u op jonge leeftijd in België aankwam en hier een groot deel van uw leven verbleef, is het duidelijk dat uw verblijfsrecht thans beëindigd moet worden gelet op het ernstig en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, zoals hierboven uitvoerig gemotiveerd.

Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is normaal dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. De banden die u opgebouwd hebt met België wegen niet op tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt immers ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent, nu u de Belgische samenleving in gevaar bracht door uw betrokkenheid bij een crimineel netwerk dat niet alleen bijdraagt aan de verspreiding van verdovende middelen en de daaruit voortvloeiende verslavingsproblematiek, maar tevens de openbare veiligheid ondermijnt via onderlinge afrekeningen, intimidatie en geweld in de publieke ruimte. Uw negatieve levenservaring is geen vrijgeleide om zich op uiterst ernstige wijze te blijven misdragen. Uit de voorgelegde documenten komt duidelijk naar voren dat u sinds uw 17e intensief begeleid werd en allerlei steun kreeg, maar dit heeft u er niet van kunnen weerhouden het criminele pad te kiezen.

Uit de voorgelegde stukken en verslagen blijkt dat u langdurig en intens betrokken was bij een American footballclub. Deze sportactiviteit had voor u een belangrijke betekenis, zowel op sociaal als op persoonlijk vlak. De voorgelegde evolutieverslagen en verklaring van de voorzitter van de club tonen aan dat u er een sterk sociaal netwerk had opgebouwd en dat u binnen het team werd gewaardeerd en graag gezien was. Het is aannemelijk dat deze sport voor u een stabiele factor vormde in een verder onrustige levensloop, en dat ze een rol speelde in uw persoonlijke ontwikkeling. Deze betrokkenheid bij een sportvereniging staat niet op zichzelf, maar kadert in een bredere integratie in het sociale weefsel, opgebouwd doorheen jaren van verblijf in België. Niettemin moet worden vastgesteld dat deze sociale verankering, hoe waardevol ook, niet opweegt tegen het ernstig en actueel gevaar dat uitgaat van uw persoonlijk gedrag.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt heeft in België is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. Er kan opgemerkt worden dat de gepleegde strafbare feiten een hunker naar snel winstbejag aantonen. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job elders.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen.

Dat u België dient te verlaten eens u aan justitie voldaan heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw persoonlijk gedrag dat een bedreiging voor de openbare orde vormt. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

*****

U verklaarde dat u geen nationaliteit heeft; dat u niet weet waar u geboren bent; dat u geen geboorteakte bezit; dat u contact opnam met de ambassade van Rwanda, maar dat zij u niet willen erkennen; dat u geen andere familieleden heeft dan die in België en dat u nergens anders terecht kan.

Uit de evolutieverslagen van JPS blijkt dat u reeds lange tijd worstelt met vragen over uw herkomst en identiteit. De zoektocht naar uw afkomst zou zijn vastgelopen, voornamelijk door het ontbreken van een geboorteakte. U zou sporadisch telefonisch contact hebben gehad met uw vermeende (Nigeriaanse) vader, I. M., van wie u probeerde meer duidelijkheid te verkrijgen. Hij verwees u echter vaak terug naar uw moeder, en hoewel hij aanvankelijk bereid leek tot medewerking aan een DNA-onderzoek, trok hij zich uiteindelijk terug. De Tracing-afdeling van het Rode Kruis Vlaanderen werd ingeschakeld, maar ook dit leverde tot op heden geen resultaat op.

Uit de beslissing tot "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" van het CGVS d.d. 23.06.2009 inzake de asielaanvraag van uw moeder blijkt dat er volstrekt geen geloof gehecht kon worden aan haar bewering dat zij de Rwandese nationaliteit bezat. In dat licht is het niet verwonderlijk dat de Rwandese Ambassade niks voor u kon betekenen.

De aanhoudende twijfel over uw nationaliteit en identiteit lijkt niet voort te vloeien uit enig toedoen van uzelf, maar lijkt veeleer het gevolg van een gebrek aan medewerking of openheid vanwege uw moeder, gecombineerd met het beweerde ontbreken van officiële documenten. De afwezigheid van bewijsstukken over uw nationaliteit of identiteit en de hiermee samenhangende onzekerheid kunnen evenwel niet in de weg staan aan de beëindiging van uw verblijfsrecht. De Vreemdelingenwet voorziet niet in een uitzondering op de

beëindiging van het verblijfsrecht van een vreemdeling die een ernstig, actueel en reëel gevaar vormt voor de openbare orde, louter op basis van twijfel over zijn nationaliteit.

*****

U stelt in het formulier hoorrecht d.d. 04.05.2025 dat u een psycholoog raadpleegt om u te helpen omdat u het psychisch moeilijk hebt door wat u hebt meegemaakt in uw jeugd. Uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op 19.11.2024 aanmeldde bij het team van I. met een vraag naar vrijwillige begeleiding tijdens detentie. U werd in dit kader op 16.01.2025 op intake gezien, waarna in teamverband beslist werd dat u in aanmerking kwam. Sindsdien vinden er op regelmatige basis gesprekken plaats en maakt u zinvol gebruik van deze gesprekken. Er wordt niet aangetoond dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn voor u. Er liggen momenteel dan ook geen medische stukken voor waaruit blijkt dat u een medische behandeling dan wel medicatie nodig zou hebben die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn voor u en die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

*****

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoeker heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verdergezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel beroept de verzoeker zich op een schending van de artikelen 22, §1, 3° en 23 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), en van de (materiële) motiveringsplicht.

3.1. Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"1.

Verweerster beroept zich op artikel 22§1, 3° van de wet van 15 december 1980 om haar beslissing te rechtvaardigen:

Art. 22.[1 § 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen [2 ...]2 om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;

2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.

De beslissing moet genomen worden in achtneming van een aantal factoren:

Art. 23.[1 § 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.]1”

Deze situatie is bijzonder omdat verzoeker in België verblijft sinds zijn 9de jaar.

Deze wetswijziging van artikel 22 §1, 3° kwam tot stand om de ‘Foreign Terrorist Fighters’ aan te pakken, te zorgen dat personen konden verwijderd worden, ondanks het gegeven dat zij naar België kwamen vóór hun twaalfde verjaardag. In het arrest van het Grondwettelijk Hof werd er uitgelegd in welke omstandigheden een verblijfsrecht kan ingetrokken worden:

“In verband met de afschaffing van de uitzonderingen met betrekking tot de vreemdeling die in België is geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar is aangekomen en die sindsdien hoofdzakelijk op het grondgebied heeft verbleven, betoogt de Ministerraad dat de achteruitgang van de bescherming te hunnen aanzien wordt verantwoord door dwingende redenen, namelijk de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid, en hij herinnert eraan dat, wanneer de administratieve overheid een einde maakt aan het verblijf, zij rekening dient te houden met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd van de betrokkene en met de gevolgen van de beslissing voor hem en voor zijn familie. Hij besluit daaruit dat de inmenging in het recht op een privé- en gezinsleven het voorwerp uitmaakt van een concreet onderzoek door de administratieve overheid.....

B.24.9. Uit de in B.24.2 aangehaalde parlementaire voorbereiding blijkt ten slotte dat de wetgever de bedoeling had om de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen enkel toe te laten « in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten », namelijk daden van terrorisme of zeer zware criminaliteit. De wetgever meende aldus dat de betrokken vreemdelingen slechts verwijderd zouden worden wanneer de gedragingen die de maatregel verantwoorden, « zeer gegronde redenen » vormen om dat te doen.” (Arrest nr. 112/2019 van 18 juli 2019)

1. Ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid - een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten, namelijk daden van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Men kan niet en gaat niet ontkennen dat er sprake is van een ernstige feiten, door verzoeker gepleegd.

Wat moet wel benadrukt is, is dat verzoeker nooit betrokken wilde worden met deze ernstige feiten en dat zijn rol niet zo belangrijk was als men wilt doen blijken. Dit maakt dat hij geen ernstig en actueel gevaar is:

“Gedurende mijn leven ben ik in minder gunstige omstandigheden terechtgekomen. Een tekort aan een basis, een structuur, steun en liefde heeft een rol gespeeld in het bekomen van mijn huidige positie. Ik ben me ervan bewust, dat mijn gebrek aan...in het verleden heeft bijgedragen aan het make van verkeerde keuzes. Dit biedt mij geen excuus. Naast mijn bewust zijn daarvan, hou ik er verder geen rekening mee.” (verklaring verzoeker, stuk 4)

Men ziet van het arrest dat hij probeerde uit de situatie te geraken (met excuus zijn gsm oplader op te halen) maar hij werd terug opgehaald. De personen die de opdracht gaven gaf verzoeker (terecht) schrik en hij kon niet anders dan verder meedoen. Dat de anderen de opdrachtgevers waren en de leiders waren blijkt duidelijk uit het gegeven dat zij gevangenisstraffen van 17 en 18 jaar kregen terwijl de anderen straffen van onder de tien jaar kregen.

Er was veel dat verzoeker wilde vertellen om zich te verdedigen en zich te distantiëren van wat er toen zich afspeelde maar hij kon niet, de anderen waren in dezelfde rechtszaak en hij vreesde voor represailles zou hij de lijn niet trekken.

Dit is de reden waarom hij gevlucht was: hij was bang van de anderen leidinggevend in de zaak.

Het klinkt als een excuus maar het is psychologisch bewezen dat het gedrag van een groep bepaalt het gedrag van de individu, een soort normalisatie vindt plaats. Dit is een gedrag waarvoor verzoeker zeer gevoelig is, aangezien hij niet opgroeide met de normen en waarden van een goed gezin, integendeel, hij was zelf slachtoffer van geweld.

Poging na poging vond plaats om de situatie stop te zetten tevergeefs: hij “moest” zijn gsm oplader halen, hij saboteerde de auto zodat zij niet verder met het slachtoffer konden rijden, aangezien de volgende

bestemming een andere loods in Nederland was. Uiteindelijk konden zij het slachtoffer in de auto laten, wat zijn redding was, en verzoeker kon hem water geven en helpen met zijn verwondingen. Deze zijn elementen waarover er niet veel gezegd werd in het arrest. Deze zijn niet de handelingen van iemand die wilde meedoen met het gedrag van de groep.

Verzoeker wenst voor geen oogenblik om zijn gedrag goed te praten: dat hij betrokken was is een gegeven waar hij moet de rest van zijn leven meelevens. Hij maakte deel uit van dit vreselijk en horror verhaal.

Verzoeker is in behandeling bij een psycholoog voor de trauma waarmee hij nog moet leven. (stuk 6)

Deze reactie toont aan dat hij niet de monster is die blijkt uit het arrest.

Hij was een zeer kwetsbare jonge man die erg beïnvloed was door de verkeerde personen en heeft daardoor zeer verkeerde keuzes gemaakt. Dit is niet hoe mensen hem kenden, en het is niet wie hij is.

De verschillende aanbevelingen, verklaringen over verzoeker tonen ten minste aan dat hij was zo niet. (stukken 2-5)

Hij heeft een ernstige fout begaan: hij dacht aan geld om hem en zijn broer te redden zonder te beseffen wat hij moest doen, en waarmee hij betrokken werd. Toen hij het wel door had, was het te laat: hij kon niet meer ontsnappen van deze situatie en deze personen van wie hij zelf veel schrik had, en terecht.

Verzoeker houdt vol dat hij geen actuele gevaar is. Er is sprake van een schending van artikelen 22 en 23 van de wet van 15 december 1980.

Meer genuanceerd, verzoeker wist dat hij betrokken zou zijn bij criminaliteit, maar hij wilde niet meedoen met zeer zwaar criminaliteit.

2. Geen gegronde reden om verblijfsrecht in te trekken – schending van artikel 8 EVRM– bijzonder banden van afhankelijkheid

Er moet zeer gegronde redenen zijn om de verblijfsrecht van verzoeker in te trekken.

De intrekking van de verblijfsrecht van verzoeker zou een schending uitmaken van artikel 8 van het EVRM.

Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

“ 1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn briefwisseling.”

Verzoeker meent dat deze inmenging niet rechtvaardigt is gelet op hun bijzonder familiesituatie, ook ondanks de door hem gepleegde feiten.

Verzoeker wenst contact met zijn broer (en ook met zijn moeder) verder te kunnen onderhouden.

Het enig leven dat verzoeker kent is in België. Hij heeft slechts banden met personen in België.

Er was sprake van een kerngezin: verzoeker woonde bij zijn broer. Zij waren daar voor mekaar, de enigen die er voor mekaar waren.

Verweerster schreef onterecht dat er geen bijzonder banden van afhankelijkheid bestaan tussen verzoeker en zijn broer, quod non. Er was een heel bijzonder band van afhankelijkheid tussen de broers. Verzoeker was een vaderfiguur voor J. Hij stopt met school voor hem te kunnen zorgen, hij nam hem in huis en betaalde zijn kosten. Hij kookte voor hem. Zij hadden nochtans veel aan mekaar. Hun band is heel sterk en is de enige wat voortduurt.

Verweerster geeft toe dat zij goed voor mekaar zorgden, dat het samenwonen goed verliep maar men concludeert dat hun levens waren afzonderlijk georganiseerd. Dit klopt niet: verzoeker ging werken zodat zijn broer verder naar school kon gaan. Uiteraard moest deze levens afzonderlijk zijn: één ging naar school en de andere ging werken.

Zij hadden en hebben een heel hechte band: wat blijkt duidelijk uit het schrijven van de broer van verzoeker, J.

De gevolgen voor verzoeker en zijn broer van deze bestreden beslissing zijn aanzienlijk gelet op hun bijzondere banden:

“Sinds een jaar hebben wij terug contact met onze moeder. We zijn opnieuw aan het helen als gezin, iets wat ons mentaal veel rust geeft. Maar als M. wordt uitgezet, alles valt uiteen. Wij zijn maar met z'n drieën. Als hij verdwijnt, verlies ik de enige stabiele steun die ik heb.” (verklaring broer van verzoeker, J. D., stuk 3)

Dat verzoeker het land vluchtte had te maken met zijn vrees voor represailles. Dat hij vroeg om zijn broer om zijn appartement te verlaten was om hem te beschermen, om dezelfde redenen, voor het geval dat de criminelen hem zouden vinden en kwetsen.

Verweerster zoekt op foutieve wijze redenen om te suggereren dat de band tussen verzoeker en zijn broer niet bijzonder sterk is.

Er is effectief sprake van een band van affectieve en financiële afhankelijkheid met zijn broer.

Een privéleven is een geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties opgebouwd in een land. (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland).

Er is sprake van een beschermingswaardige gezinsband.

Wanneer de beschermingswaardige gezinsband is aangetoond, moet DVZ overgaan tot een belangenafweging tussen enerzijds het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezinsleven hier, en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde. Bij deze beoordeling moet DVZ alle relevante feiten en omstandigheden in afweging nemen.

Het belang van het familie- en privéleven van verzoeker primeert over het algemeen belang van de Belgische samenleving. Het betreft de familieleden van verzoeker – met zijn moeder, zijn broer, met zijn partner. Verzoeker heeft ook een vriendin, Ji. G., zoals blijkt uit de stukken in het administratief dossier.

Ook al was verzoeker betrokken bij ernstige feiten, dit was niet zijn bedoeling. Zijn familiebanden zijn bijzonder.

De inmenging is dan disproportioneel. Hij geeft geen mogelijke familieleden in buitenland. Gelet op een gebrek aan nationaliteit kan zijn broer ook niet verhuizen. Als hij zijn broer moet volgen, moet beide broers in illegaliteit terecht komen.

Dienst Vreemdelingenzaken heeft onvoldoende rekening gehouden met zijn privé- en gezinsleven bij het nemen van de beslissing. Men heeft alleszins onvoldoende rekening gehouden met het leven van zijn broer.

Deze beslissing is dan onvoldoende gemotiveerd.

3. Het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Ook al zou men kunnen stellen dat verzoeker zijn eigen ellende heeft gecreëerd en ook al zou men dan willen concluderen dat hij het land moet verlaten, dit heeft ernstige gevolgen voor de broer van verzoeker, en eventueel ook voor zijn moeder.

De moeder van verzoeker en de broer van verzoeker kunnen moeilijk naar een andere land gaan. De broer van verzoeker heeft immers geen nationaliteit noch geboorteakte. Noch verzoeker, noch zijn broer kunnen zich ergens anders inschrijven. Zij zouden beide zonder verblijfsrechten moeten leven wat zorgt dat er geen mogelijke, menselijke bestaan zou zijn. Enerzijds schrijft verweerster over het gegeven dat de moeder van verzoeker, E. D., van Rwanda afkomstig is en de nationaliteit van Rwanda heeft, men meldt dat CGVS niet geloofde dat zij van Rwandees afkomst was.

Verzoeker heeft dan geen enkel band met zijn land van herkomst. Hij weet niet eens waar zijn land van herkomst is. Hij heeft geen nationaliteit. Hij kan nergens naartoe. Hij heeft niet eens een geboorteakte. Zijn moeder door haar psychiatrische problemen heeft niets laten weten over hun herkomst : of zij het zelf weet is onduidelijk. Het CGVS twijfelde over haar relaas. Het gezin kreeg documenten in België gebaseerd om een regularisatieaanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 (zonder identiteitsdocumenten bijgebracht).

Een intrekking van zijn verblijfsrecht zou het leven van verzoeker beëindigen: hij zou dan niet in België kunnen blijven wonen, maar hij zou ook nergens anders naartoe om te kunnen wonen of zich te vestigen. Zonder een identiteit, kan men nergens naartoe. Hij zou geen toekomst hebben. Zijn broer zou hetzelfde lot moeten ondergaan. Verzoeker is zijn enige steevast. Dat verklaarde hij zelf.

Verweerster heeft onvoldoende rekening gehouden met de totaal gebrek aan toekomstperspectief voor verzoeker en zijn broer bij de intrekking van zijn verblijfsrecht.

Verweerster mag ook beseffen dat indien verzoeker een verblijfsrecht heeft, dat hij een reclasseringsplan moet uitwerken voordat hij de gevangenis kan verlaten. Hij zal dan moeten werken, een vaste adres hebben, hij zal dan nog in het viseer blijven. Dit bied een belangrijke maat van veiligheid om de kans op recidive te beperken.

Zou men zijn verblijfsrecht intrekken, hij kan het land niet verlaten want hij kan nergens anders naartoe gaan. Het gevolg zou dan zijn dat hij in de gevangenis zal verblijven tot het eind van zijn straf, verweerster zal dan moeten beslissen of het de moeite waarde is om hem te verzenden naar een gesloten centrum met het oog op een repatriëring. Hij zal nergens kunnen gepatriëerd worden omdat hij geen nationaliteit heeft, en na acht maanden hij zal vrijgesteld moeten worden. Hij zal dan op straat komen te staan, zonder de mogelijkheid om te werken of een correct leven te leiden. De risico op strafbare feiten zal groeien met elke dag dat hij geen legale inkomsten kan bekomen, noch bijdragen aan de maatschappij kan leveren. Hij zal aan de marges van de maatschappij moeten 'leven'.

Verzoeker geeft aan dat hij een kans wenst: omdat hij een goede burger en een goede persoon wilt zijn.

Mevrouw S. V. heeft verzoeker als minderjarige leren kennen via zijn sportingactiviteiten. Zij heeft hem zien groeien en heeft de gevolg van de corona crisis eveneens gezien:

"Feit is dat de banden tussen ons, als gezin en zeker mij als moeder, met M. hechter zijn dan ooit en wij er vast in geloven dat hij met onze steun en als deel van ons gezin een solide basis heeft om zijn leven en toekomst weer op te kunnen pikken en uit te kunnen bouwen.

Zelf kennen wij, als gezin, M. al 10 jaar als een zeer zorgzame, behulpzame jonge man, oorspronkelijk enkel in sportverband, later ook dichterbij ons als gezin....

Als moeder van (inmiddels) 3 zonen, was het vrij snel duidelijk dat M. destijds een tiener "op zoek" was naar aansluiting en erkenning....

Wij geloven dat een solide basis, een veilige en stressvrije omgeving, (die elke jongere zou moeten hebben om zich te kunnen concentreren op een normale ontwikkeling, zonder zich zorgen te moeten maken over wat die dag te eten en een huishouden te moeten runnen) de ontbrekende factoren waren die M. gebracht hebben waar hij nu is.

Zijn persoonlijkheid in een veilige omgeving staat haaks op het beeld dat hij na het lezen van de allicht beschikbare dossiers zou kunnen oproepen." (stuk 2, verklaring Sofie Verachtert)

De Voorzitter van Limburg Shotguns American Football Team schreef over verzoeker:

"Met deze brief wil ik mijn sterke aanbeveling uitspreken voor M. D.. M. is sinds zijn 14e jaar een waardevol lid van de Limburg Shotguns en heeft zich innen onze club onderscheiden door zijn toewijding, talent en leiderschapskwaliteiten... Wat hem echter onderscheidt, is zijn vermogen om anderen te inspireren en begeleiden. Hij speelde een cruciale rol in de ondersteuning en ontwikkeling van jongere spelers, waarbij hij niet alleen zijn technische vaardigheden deelde, maar ook zijn sportieve waarden zoals teamwork, discipline en doorzettingsvermogen....hij groeide uit tot een speler waar zowel teamgenoten als coaches op konden vertrouwen.

Ik ben ervan overtuigd dat M. in elke toekomstige rol diezelfde toewijding en kwaliteiten zal tonen die hem bij ons tot een gerespecteerd lid van de club hebben gemaakt. Ik beveel hem dan ook zonder enige aarzeling aan." (stuk 5, verklaring M. E.)

Als man geconfronteerd met de feiten waarvoor hij veroordeeld werd en met de gevolgen ervan, heeft verzoeker een heel somber periode gekend. Hij heeft het heel moeilijk met wat hij gedaan heeft.

Hij heeft als gevolg de nodige hulp gezocht. Hij heeft zich vrijwillig aangemeld bij I., die een begeleiding tijdens detentie aanbieden. Hij ziet de psycholoog om de twee weken. De klinisch psycholoog, S. K. spreekt over de "zinnvol gebruik" van deze sessies. (stuk 6)

Over de feiten schrijft hij zelf, "De gebeurtenissen die mijn hier hebben gebracht zijn geen bron van trots. Ik kan ze geen zins rechtvaardigen. Hoewel ik mijn aandeel niet ontken, weet ik diep vanbinnen dat dit alleen een vertekend beeld schetst van de persoon die ik werkelijk ben. Een schaduw van schaamte omhult mij." (verklaring verzoeker, stuk 4)

Naar de toekomst toe schrijft verzoeker:

"Van natuur ben ik vredelievend en zachtmoedig. Ik streef er naar om een positieve bijdrage te leveren aan de levens van de mensen om mij heen.. In schril contrast met wat u misschien over me hebt gelezen, geloof ik dat toewijding, doorzettingsvermogen, moed, creativiteit, betrouwbaarheid en optimisme de ware kleuren zijn die mijn karakter schilderen..."

Mijn verlangen reikt naar een betere toekomst, een toekomst die mijn verleden overstijgt. Ik wil een betere mens zijn, een betere vriend, een betere voorbeeld en rolmodel. Ik wil een positieve invloed uitoefenen op de mensen om mij heen.

De weg naar verbetering is lang en veeleisend. Maar ik weet dat ik het in mij heb." (stuk 4, verklaring verzoeker)

De beslissing van verweerster dient dan vernietigd te worden."

3.2. De verweerder repliceert hierop in de nota met opmerkingen als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat er in de bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan de beslissing is genomen een einde te stellen aan zijn verblijf, doordat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de openbare orde. In de akte wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 22§1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 22§1, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen [2 ...]2 om ernstige

redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

1° (...)

2° (...)

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk

sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft."

De bestreden beslissing in casu is voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Er wordt verwezen naar artikel 22, van de Vreemdelingenwet en er wordt ook op zeer uitvoerige wijze concreet ingegaan op de feitelijkeheden van de zaak, op grond waarvan de verweerder oordeelt dat "redenen van openbare orde (zijn) waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt". Eveneens wordt concreet gemotiveerd over de duur van verzoekers verblijf, verzoekers leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met het land van herkomst. Ook omtrent de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming en zijn duurzame relatie met zijn vriendin wordt concreet geduid waarom deze belangen ondergeschikt zijn aan het belang van de Belgische staat bij het vrijwaren van de openbare orde.

De verzoeker toont niet aan dat de uitgebreide motieven die in de bestreden akte zijn opgenomen niet zouden voldoen aan de vereisten van de formele motiveringsplicht. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker kennis heeft van de motieven, die hij inhoudelijk bekritiseert. Deze inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2. De beëindiging van het verblijfsrecht zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

De thans bestreden beslissing houdt de beëindiging in van verzoekers recht op verblijf conform artikel 22§1, 3° van de Vreemdelingenwet.

Uit de motieven die in de bestreden akte zijn opgenomen, blijkt voorts dat de verweerder tevens gevolg heeft gegeven aan de in artikel 22§1, 3°, van de Vreemdelingenwet vervatte verplichting om bij zijn besluitvorming rekening te houden met de duur van verzoekers verblijf op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd,

gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De verweerder heeft op een uitvoerige gemotiveerde wijze besloten dat de verzoeker een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten.

Het begrip 'openbare orde' wordt door de rechtspraak van het Hof van Justitie als volgt bepaald: "Uit zijn rechtspraak blijkt dat "[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]. Maar "[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie."

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in voorliggende zaak de bevoegde staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten.

De minister moet derhalve haar besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen, zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij/zij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij kan worden opgemerkt: "dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde" (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen wijze is vastgesteld dat de verzoekende partij door zijn persoonlijk gedrag een ernstig gevaar impliceert voor de openbare orde. De Staatssecretaris heeft zeer uitgebreid de motieven uiteengezet in de bestreden beslissing van 10 pagina's.

Verzoeker heeft een beladen strafblad:

Op 18.03.2019 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Turnhout (bij verstek) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden en tot een geldboete van 280 euro (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar hij zich schuldig had gemaakt aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een ministerieel ambtenaar, een veld- of boswachter, een drager of agent van de openbare macht, een persoon aangesteld om taksen en belastingen te innen, een bringer van dwangbevelen, een aangestelde van de douane, een gerechtelijk bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, wanneer die handelde ten uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbare gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, namelijk tegen 6 inspecteurs van de politiezone Balen-Dessel-Mol. Feit gepleegd op 16.09.2017.

Op 28.07.2021 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Hasselt veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor 15 maanden gedurende een proefperiode van 5 jaar mits het naleven van voorwaarden en tot een geldboete van 1.600 euro (vervangende gevangenisstraf: 45 dagen) daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met de omstandigheden dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat de schuldigen hebben doen geloven dat ze gewapend waren, dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen en dat een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig gebruikt werd om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, namelijk een geldsom van 300 euro. Feit gepleegd op 18.03.2021. (uitstel uitvoerbaar door arrest d.d. 26.06.2024) Onmiddellijk na de feiten dd. 22/2/2023 en 23/2/2023 is verzoeker naar Hongarije gevlucht.

Op 3/8/2023 werd verzoeker in Hongarije aangehouden op basis van een Europees Aanhoudingsbevel.

Op 11/8/2023 is verzoeker uitgeleverd aan België.

Tussen 4/8/2024 en 13/11/2024 organiseerde een lucratieve drugshandel vanuit de gevangenis. Bij de huiszoeking in uw cel werd onder meer 35 gram hasj aangetroffen, een zakje met 19 gram amfetamines, een gsm-toestel en een oplader.

Op 31.01.2025 werd betrokkene door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 jaar in staat van wettelijke herhaling (op beroep CR Turnhout d.d. 12.06.2024) daar hij zich schuldig had gemaakt aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan 2 personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan foltering, zijnde elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt, met de omstandigheid dat de behandeling bij het slachtoffer een zware verminking heeft veroorzaakt (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, een persoon te hebben aangehouden of te hebben doen aanhouden, en vervolgens te hebben gevangen gehouden of te hebben doen gevangen houden met de omstandigheid dat de aangehouden en gevangen gehouden persoon met de dood bedreigd werd (feit gepleegd op 22.02.2023 en op 23.02.2023); aan met het oogmerk om ze in omloop te brengen, biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of bankbiljetten aan toonder die wettelijk gangbaar zijn of waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten of die zijn uitgedrukt in euro, en waarvan hij wist dat ze nagemaakt of vervalst waren, te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervoerd, ontvangen of aangeschaft, namelijk 30 bankbiljetten van 50 euro (feit gepleegd tussen 01.01.2023 en 26.02.2023, op een niet nader te bepalen tijdstip); aan een verboden wapen voorhanden te hebben gehad, namelijk een stroomstootwapen in de vorm van een boksijzer (feit gepleegd op 25.02.2023) en aan middelen zonder vergunning in bezit te hebben gehad, aangekocht of vervoerd (met uitzondering van cannabis voor persoonlijk gebruik), namelijk 173,72 gram cannabis (feit gepleegd op 25.02.2023).

Op 13.06.2025 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling en tot een geldboete van 12.000 euro (vervangende gevangenisstraf: 90 dagen) daar hij zich schuldig had gemaakt aan het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming was als leidend persoon aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, namelijk MDMA, amfetamine, cocaïne, cannabis, ketamine en GBL. Feit gepleegd tussen 04.08.2024 en 13.11.2024, meermaals, op niet nader bepaalde data. Verzoeker verblijft momenteel in de gevangenis van Hasselt.

Verzoeker vulde zijn vragenlijst hoorrecht in, waarbij hij verklaarde dat "u Engels, Frans en Nederlands kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u sinds 2007 in België bent; dat u niet in het bezit bent van een geldig reisdocument en of geboorteakte, dat deze documenten ook niet bestaan; dat u een psycholoog raadpleegt om u te helpen omdat u het psychisch moeilijk hebt door wat u hebt meegemaakt in uw jeugd; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de (...) te 2400 Mol; dat u al 3 jaar een duurzame relatie heeft met uw geliefde Ji. G., woonachtig in de (...) te 8310 Brugge; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u enkel 2 familieleden heeft, namelijk uw moeder D. E. in Mol en uw broer D. J. die studeert in Antwerpen; dat u verder geen familie heeft; dat u in het 2de leerjaar met uw schooltraject in België begonnen bent; dat u tot het 6de leerjaar middelbaar onderwijs volgde; dat u in uw laatste jaar een contract aangeboden kreeg bij een bedrijf waar u als jobstudent werkte; dat u toen besloot om met school te stoppen; dat u voor u uw eerste contract kreeg, al heel wat werkervaring had opgedaan als jobstudent; dat dit uiteindelijk leidde tot uw eerste werkcontract bij HEYRO; dat u daarna nog op enkele bedrijven gewerkt heeft, onder andere bij NYRSTAR, SIBEKO, PROFEL, PREFACO, PETERS... (zie bijlage); dat u zich veel uit uw kindertijd niet exact kan herinneren; dat u zeer jong was toen u naar België verhuisde; dat uw moeder een vluchteling is uit Rwanda; dat u er zelf niet geboren bent; dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u redenen heeft waarom u niet kan terugkeren naar uw land, namelijk omdat u geen nationaliteit heeft; dat uw moeder uit Rwanda is gevlucht omwille van genocide; dat u niet weet waar u geboren bent en u geen geboorteakte heeft; dat u contact opnam met de ambassade van Rwanda maar dat zij u niet willen erkennen; dat u geen andere familieleden heeft dan die in België; dat u nergens anders terecht kan; dat u geen ander leven kent dan dat in België; dat u en uw vriendin samen een gezin willen stichten; dat zij zelf Belg is, haar familie hier woont en zij hier werkt; dat u enorme spijt heeft van wat u gedaan heeft; dat u met behulp van een psycholoog aan uw rugzak werkt en dat u nooit meer strafbare feiten gaat plegen. Volgende stavingstukken

werden toegevoegd: een verklaring van Ji. G. en haar identiteitskaart; een verklaring van S. V.; een verklaring van J. D.; een brief van u; een tewerkstellingsattest van Randstad; een brief van Limburg Shotguns; een attest van een klinisch psycholoog – I. Limburg; een brief van uw moeder; een mail met bijlagen van K. T., Jongerenwerking C. P. S.; een laatste huurovereenkomst; verschillende evolutienota's geschreven vanuit de voorziening Jongerenwerking C. P. S.; verschillende documenten die uw mama verzameld heeft rond jullie verblijf, namelijk het verzoekschrift tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming; haar aanvraag machtiging tot verblijf artikel 9ter en een medisch attest van uw mama.”

Verzoekers kritiek komt er in wezen op neer dat geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd naar het actueel gevaar voor de openbare orde en het recidivegevaar dat in zijn hoofde aanwezig zou zijn. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift aan dat hij 'zijn rol niet zo belangrijk was als men wilt doen blijken' en dat hij 'niet de monster is die blijkt uit het arrest.'

Verzoeker verliest uit het oog dat hij verleden jaar nog tussen 04.08.2024 en 13.11.2024 een lucratieve drugshandel vanuit de gevangenis organiseerde. Bij de huiszoeking in zijn cel werd onder meer 35 gram hasj aangetroffen, een zakje met 19 gram amfetamines, een gsm-toestel en een oplader. Verzoeker treeft nog altijd naar louter eigen winstbejag!

Verzoeker bewijst geenszins de schending van artikel 22 en 23 van de Vreemdelingenrecht.

3. Wat betreft artikel 8 EVRM.

Verweerder laat vooreerst gelden dat uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat de Staatssecretaris rekening heeft gehouden met de familiale situatie van verzoeker, alsook met zijn sociale en culturele integratie.

Verweerder wijst er nog op dat artikel 8 van het EVRM het volgende bepaalt:

« Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. »

Het recht op een gezins- en privéleven, dat geput kan worden uit artikel 8 van het EVRM sluit niet uit dat de overheid, gelet op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, zich in het gezins- en privéleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd.

Wanneer de schending van het recht op eerbiediging van het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

De verzoeker haalt aan dat hij een duurzame relatie heeft met mevrouw G., daarnaast verwijst verzoeker naar zijn moeder en meerderjarige broer.

Zo motiveert de gemachtigde hieromtrent als volgt:

“(…).”

De verwerende partij dient er echter op te wijzen dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken.

Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 43), noch om het recht op een bepaalde verblijfstitel te garanderen (EHRM 16 december 2014, Chbihi Loudoudi en a./België, § 135).

De verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht en ongeacht de verplichtingen die voor hen van verdragen voortvloeien, met inbegrip van de EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurićen a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). In dat opzicht beschikt de staat dan ook over een beoordelingsmarge, en is de staat aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het privé- en familie- en gezinsleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900). Een onderzoek "ex nunc" is dan ook niet aan de orde. Bovendien dient hieromtrent reeds te worden aangemerkt dat de verzoeker de kans heeft gehad om, bij het uitoefenen van het hoorrecht, alle nuttige elementen aan de verweerder over te maken.

De Raad kan als annulatierechter immers niet overgaan tot de nietigverklaring van een beslissing op grond van elementen die ten tijde van het treffen van deze beslissing door de bevoegde bestuur niet gekend konden zijn.

Het thans bestreden besluit houdt de beëindiging in en dit met toepassing van artikel 22 §1, 3° van de Vreemdelingenwet. Het betreft een situatie waarop het tweede lid van artikel 8 van het EVRM van toepassing is.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

In voorkomend geval wordt de bestreden beslissing genomen krachtens de Vreemdelingenwet (in casu: artikel 22, §1, 3°, waarvan de bepalingen dienen beschouwd te worden als zijnde maatregelen die, binnen

een democratische samenleving, nodig zijn om de toegang en het verblijf van niet-nationale onderdanen op het nationale grondgebied te controleren. De bestreden beslissing kent aldus een wettelijke basis en streeft een legitiem doel na.

De inmenging in het gezins-/privéleven van de verzoeker is bijgevolg formeel in overeenstemming met de afwijkende omstandigheden, beoogd in voornoemd artikel 8, tweede lid, van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62).

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familie- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62). Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of een redelijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 76).

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, *Núñez/Noorwegen*, § 84; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 62).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde *Boultif-criteria* (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51). Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde *Boultif-criteria* desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling; (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst. Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 70).

De verwerende partij stipt aan dat het derde *Boultif/Üner-criterium* zo ontworpen is om de mate te beoordelen waarin kan worden verwacht dat de betrokken vreemdeling strafbare feiten pleegt. Het is in die zin dat rekening moet worden gehouden met het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokken vreemdeling tijdens die periode. In het bijzonder moet aan een geruime periode van goed gedrag noodzakelijkerwijze een zekere gewicht worden gegeven in de beoordeling van de bedreiging die een

vreemdeling vormt voor de samenleving (EHRM 2 augustus 2001, nr. 54273/00, Boultif/Zwitserland, § 51; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov/Oostenrijk, § 90; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan/Verenigd Koninkrijk, §41; EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A./Verenigd Koninkrijk, § 63 en 68).

De maatschappelijke impact en ernst van drugsmisdriven werd al herhaaldelijk benadrukt door het EHRM. Gelet op de verwoestende gevolgen van drugs op mensenlevens, toont het EHRM begrip voor het doortastend optreden van overheden tegen hen die actief bijdragen tot de verspreiding van deze plaag.

Het EHRM beschouwt drugshandel als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, nr. 26102/95, Dalia/Frankrijk, § 54; EHRM 11 juli 2002, nr. 56811/00, Amrollahi/Denemarken, § 35; EHRM 10 juli 2003, nr. 53441/99, Benhebba/Frankrijk, § 35; EHRM 1 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 66).

Uit hetgeen hoger werd besproken, blijkt dat de gedragingen van de verzoeker redelijkerwijze in aanmerking kunnen worden genomen om met toepassing van artikel 22, §1,3° van de Vreemdelingenwet en om ernstige redenen van openbare orde een einde te stellen aan het duurzaam verblijfsrecht waarover de verzoeker beschikt. Omtrent de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming en omtrent de in artikel 22, §1,3° van de Vreemdelingenwet bedoelde belangenafweging wordt in de bestreden akte uitgebreid gemotiveerd.

De verweerder heeft wel degelijk een concrete en uitvoerige belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM doorgevoerd. De verzoeker lijkt het niet eens te zijn met het gegeven dat de belangen van de staat bij de vrijwaring van de openbare orde door de verweerder als belangrijker worden beschouwd dan zijn persoonlijke belangen en die van zijn gezin bestaande uit hemzelf, zijn partner en zijn broer alsook zijn moeder.

De verzoeker toont niet concreet aan dat hij zijn privéleven niet kan verderzetten of ontplooiën in het land van herkomst of origine, zodat niet kan worden aangenomen dat hij voor de uitoefening van zijn privéleven aan België is gebonden en nog minder toont hij aan dat de verweerder op onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de belangen van de Belgische staat bij de vrijwaring van de openbare orde zwaarder doorwegen dan verzoekers privébelangen in België.

Daarnaast verliest verzoeker uit het oog dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten of verwijderingsmaatregelen inhoudt, waarbij het ingeroepen gezinsleven in het gedrang komt.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verweerder op redelijke, zorgvuldige en deugdelijk gemotiveerde wijze is gekomen tot zijn beslissing dat het beëindigen van verzoekers duurzaam verblijfsrecht een "noodzakelijke maatregel" vormt ter bescherming van de openbare orde en dit met inachtneming van alle door de verzoeker aangevoerde omstandigheden. In het raam van deze elementen en de gemaakte belangenafweging, toont de verzoeker met zijn beschouwingen niet aan dat de verweerder nog diende te onderzoeken of er minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn om een ernstig gevaar voor de openbare orde uit te sluiten. Al het voorgaande in acht genomen, oordeelt de Raad dat de verweerder zich in de bestreden beslissing niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een schending van het door artikel 8 van het EVRM beschermde gezins- en privéleven van de verzoeker, met inbegrip van de belangen van verzoekers partner en broer/moeder.

Een schending van artikel 8 van het EVRM blijkt niet."

3.3. Beoordeling

Verzoekers verblijfsrecht wordt middels het bestreden besluit beëindigd op grond van artikel 22, §1, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

[...]

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft."

Het staat *in casu* niet ter betwisting dat de verzoeker reeds op negenjarige leeftijd op het Belgisch grondgebied is aangekomen en dat hij er sindsdien hoofdzakelijk en wettig verblijft. Artikel 22, §1, 3°, van de Vreemdelingenwet is *in casu* dan ook van toepassing.

Bijgevolg moeten ook de bepalingen van artikel 23 van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoeker eveneens de schending aanvoert, in rekening worden genomen.

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Artikel 23, §2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet legt de minister derhalve op om, bij beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht van een vreemdeling, onder meer rekening te houden met *“het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van herkomst”* alsook met *“de gevolgen voor hem”*.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 112/2019 uitgelegd dat artikel 22 van de Vreemdelingenwet zo dient te worden geïnterpreteerd dat enkel om redenen van *“terrorisme of zeer zware criminaliteit”* een eind kan worden gesteld aan het verblijfsrecht van een onderdaan van een derde land die voor de leeftijd van 12 jaar in België is aangekomen en er sinds die tijd ook steeds verbleef, en heeft in dit arrest tevens gesteld dat de verplichtingen voorzien in artikel 23, §2, lid 2, van de Vreemdelingenwet eveneens gelden wanneer dergelijke redenen van terrorisme of zeer zware criminaliteit voorhanden zijn.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in zijn arrest nr. 112/2019 als volgt:

“B.24.4. Artikel 12, lid 4, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten bepaalt: « Aan niemand mag willekeurig het recht worden ontnomen naar zijn eigen land terug te keren”

B.24.5. Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens « wordt, los van het al dan niet bestaan van ‘ gezinsleven ’, de uitzetting van een gevestigde immigrant beschouwd als een aantasting van zijn recht op eerbiediging van zijn privéleven. [...] Een dergelijke inmenging schendt artikel 8 van het Verdrag, behalve indien zij kan worden verantwoord vanuit het oogpunt van lid 2 van dat artikel, dat wil zeggen indien zij ‘ bij de wet is voorzien ’, een of meer in die bepaling opgesomde wettige doelen nastreeft en ‘ in een democratische samenleving nodig is ’ om die te bereiken » (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §§ 63-65). Meer in het bijzonder is de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen en die sindsdien er steeds hebben verbleven, zodat zij er naar school zijn gegaan en er gesocialiseerd zijn, enkel aanvaardbaar ten aanzien van de bij de Grondwet gewaarborgde grondrechten en, in het bijzonder, ten aanzien van het recht op eerbiediging van het privéleven, indien zij wordt gemotiveerd door een « zeer gegronde reden » die de uitzetting van die vreemdelingen kan verantwoorden, zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 75; zie ook EHRM, 14 september 2017, Ndidi t. Verenigd Koninkrijk, § 81). 77

B.24.6. Uit de in B.24.2 vermelde parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever, wanneer hij gemeend heeft een einde te moeten maken aan de vroegere uitsluiting van elke mogelijkheid tot verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, hoofdzakelijk de situatie op het oog heeft gehad van jonge vreemdelingen die zeer ernstige feiten hebben gepleegd die verband houden met de activiteiten van terroristische groepen of die een acuut gevaar voor de nationale veiligheid vormen.

B.24.7. Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie verzet zich niet ertegen dat de wetgever terugkomt op zijn oorspronkelijke doelstellingen om er andere na te streven. In het algemeen trouwens moet de overheid haar beleid kunnen aanpassen aan de wisselende vereisten van het algemeen belang. Het staat aan de overheid om de bescherming van de burgers en van de belangen van de Staat te verzekeren tegen de bedreiging die de activiteiten van terroristische groepen en de zware criminaliteit vormen. Zij kan dienaangaande ervan uitgaan dat het geboden is de vreemdelingen die aan die activiteiten deelnemen en bijgevolg bijdragen aan de dreiging die op hun medeburgers weegt, van het grondgebied te verwijderen.

B.24.8. Hoewel het voortaan niet langer uitgesloten is dat een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van vreemdelingen die in België zijn geboren of er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, bevatten de bestreden bepalingen meerdere beperkingen die toelaten rekening te houden met de bijzondere situatie van die vreemdelingen. Volgens artikel 22 van de wet van 15 december 1980 kan aan het verblijfsrecht van onderdanen van derde landen slechts een einde worden gesteld om « ernstige » redenen van openbare orde, wanneer het gaat om gevestigde onderdanen of langdurig ingezetenen of wanneer zij gedurende minstens tien jaar wettig en ononderbroken in België hebben verbleven. Aldus stelt de wet strengere eisen aan de beëindiging van het verblijfsrecht wanneer de betrokken vreemdeling een bijzondere band met België heeft ontwikkeld. Voorts bepaalt artikel 23 van de wet van 15 december 1980 dat de beslissingen die worden genomen krachtens de artikelen 21 en 22, moeten berusten op een individueel onderzoek, waarbij rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf in België van de betrokken vreemdeling, met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd van de betrokken vreemdeling en met de gevolgen van de verwijdering voor hem en zijn familieleden”.

De verzoeker brengt naar voor dat hij geen enkele band heeft met zijn land van herkomst, dat hij niet eens weet waar zijn land van herkomst is, dat hij geen nationaliteit heeft, dat hij geen geboorteakte heeft, dat zijn moeder door haar psychiatrische problemen niets heeft laten weten over zijn herkomst, zodat de beëindiging van het verblijfsrecht tot gevolg zou hebben dat hij niet in België kan verblijven maar dat hij ook nergens anders naartoe kan gaan om er te kunnen wonen of er zich te vestigen. De verzoeker stelt dat hij zonder identiteit nergens naartoe kan en geen toekomst meer heeft en besluit dat de minister onvoldoende rekening heeft gehouden met dit totaal gebrek aan toekomstperspectief.

Het bestreden besluit bevat de volgende vaststellingen inzake verzoekers (gebrek aan) nationaliteit:

“U verklaarde dat u geen nationaliteit heeft; dat u niet weet waar u geboren bent; dat u geen geboorteakte bezit; dat u contact opnam met de ambassade van Rwanda, maar dat zij u niet willen erkennen; dat u geen andere familieleden heeft dan die in België en dat u nergens anders terecht kan.

Uit de evolutieverslagen van JPS blijkt dat u reeds lange tijd worstelt met vragen over uw herkomst en identiteit. De zoektocht naar uw afkomst zou zijn vastgelopen, voornamelijk door het ontbreken van een geboorteakte. U zou sporadisch telefonisch contact hebben gehad met uw vermeende (Nigeriaanse) vader, I. M., van wie u probeerde meer duidelijkheid te verkrijgen. Hij verwees u echter vaak terug naar uw moeder, en hoewel hij aanvankelijk bereid leek tot medewerking aan een DNA-onderzoek, trok hij zich uiteindelijk terug. De Tracing-afdeling van het Rode Kruis Vlaanderen werd ingeschakeld, maar ook dit leverde tot op heden geen resultaat op.

Uit de beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” van het CGVS d.d. 23.06.2009 inzake de asielaanvraag van uw moeder blijkt dat er volstrekt geen geloof gehecht kon worden aan haar bewering dat zij de Rwandese nationaliteit bezat. In dat licht is het niet verwonderlijk dat de Rwandese Ambassade niks voor u kon betekenen.

De aanhoudende twijfel over uw nationaliteit en identiteit lijkt niet voort te vloeien uit enig toedoen van uzelf, maar lijkt veeleer het gevolg van een gebrek aan medewerking of openheid vanwege uw moeder, gecombineerd met het beweerde ontbreken van officiële documenten. De afwezigheid van bewijsstukken over uw nationaliteit of identiteit en de hiermee samenhangende onzekerheid kunnen evenwel niet in de weg staan aan de beëindiging van uw verblijfsrecht. De Vreemdelingenwet voorziet niet in een uitzondering op de beëindiging van het verblijfsrecht van een vreemdeling die een ernstig, actueel en reëel gevaar vormt voor de openbare orde, louter op basis van twijfel over zijn nationaliteit.”

Hieruit blijkt dat het niet wordt betwist dat de verzoeker geen geboorteakte en geen gekende nationaliteit heeft, terwijl hij wel reeds concrete stappen heeft ondernomen om zijn nationaliteit te achterhalen, doch tevergeefs. De minister erkent overigens uitdrukkelijk dat de aanhoudende twijfel omtrent verzoekers nationaliteit en identiteit niet voortvloeit uit het eigen toedoen van de verzoeker zelf. Door louter te stellen dat de afwezigheid van bewijsstukken over verzoekers nationaliteit of identiteit en de hiermee samenhangende onzekerheid “niet in de weg (kunnen) staan aan de beëindiging van uw verblijfsrecht” en dat de Vreemdelingenwet niet voorziet in een uitzondering “louter op basis van twijfel over zijn nationaliteit”, verzuimt de minister om concreet rekening te houden met “het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van herkomst” en met de gevolgen voor de verzoeker zelf. De Raad wijst erop dat artikel 23, §2, lid 2, van de Vreemdelingenwet oplegt om concreet rekening te houden met het eventuele gebrek aan banden met het land van herkomst en met de gevolgen van de beëindiging van het verblijfsrecht in de specifieke en individuele situatie van de betrokken vreemdeling. Het volstaat niet om in algemene termen te stellen dat er geen uitzondering is voorzien voor vreemdelingen wiens nationaliteit onzeker is, maar er moet concreet worden nagegaan welke de gevolgen zijn voor de verzoeker zelf in zijn

concrete situatie die is gekenmerkt door de niet-betwiste feiten dat hij zijn afkomst niet kent, dat hij geen geboorteakte heeft, dat hij reeds moeite gedaan heeft om zijn nationaliteit te achterhalen maar stootte op een weigering van de Rwandese ambassade en dat hij niet weet wat zijn land van herkomst is.

Een schending van artikel 23 van de Vreemdelingenwet is, in de hierboven aangegeven mate, dan ook aangetoond.

Het verweer in de nota met opmerkingen kan niet leiden tot een ander oordeel, te meer nu de verweerder zich inzake artikel 23, §2, lid 2, van de Vreemdelingenwet beperkt tot de zeer vage repliek dat concreet wordt gemotiveerd *“over de duur van verzoekers verblijf, verzoekers leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met het land van herkomst”*. Dat er wordt gemotiveerd omtrent verzoekers twijfel omtrent zijn nationaliteit en identiteit, betekent nog niet dat er ook daadwerkelijk rekening zou zijn gehouden met de gevolgen van de verblijfsbeëindiging in de concrete situatie van de verzoeker. De verweerder gaat niet in op verzoekers kritiek dat hij niet weet wat zijn land van herkomst is.

Het enig middel is, in de hierboven aangegeven mate, gegrond.

Deze vaststelling volstaat om het bestreden besluit te vernietigen. Een onderzoek naar de overige middelonderdelen dringt zich niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het besluit van de minister van Asiel en Migratie van 26 augustus 2025 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE